

Szürkület

A menny kilép medréből, szennyes árján
felhők – felpuffadt angyaltetemek –
sodródnak és keringenek,
a süllyedő nap örvényébe bukva.

Álarcot vált a város, most a benne
kiterjedt úrt a villanyfény befutja,
s mint egy töklámpás, bárgyún és siváran
pislog a végtelenbe.

(A [Kormos István és Baka István versei](#) című kötetből.)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)